

Un bloc és un canal d'expressió, un diari personal on fer públiques les nostres idees i on fer circular la paraula en llibertat. Per a moltes dones al món les xarxes socials, i específicament els blocs, han resultat eines vàlides a l'hora d'enderrocar fronteres, repressió i aïllament. Un ampli i divers ventall de dones a través del seu propi bloc abandonen per sempre l'anonimat.

Des de La Independent col·laborem en donar a conèixer la seva obra quotidiana: [María La Juana](#)

María La Juana

Així ens rep "Creuo les teves fronteres per retrobar-me amb les meves. Còmplice del nostre silenci, del meu silenci que arriba fins a tu. *Carpe Diem*"

I així es presenta "*Pseudo*-escriptora i *Cuasi*-Periodista, poeta de mig temps a temps complet, nòmada, amant de la poesia i nascuda un dia de tots els morts, podria dir que sóc colombiana, però segueixo creient que l'adequat és a dir que sóc terrícola".

Té un nom i un cognom veritables però prefereix utilitzar pseudònims, són part del seu encanteri i té raó. Què importa conèixer el carnet d'identitat d'aquesta musa de les lletres si tanmateix despulla la seva ànima, els seus sentiments més profunds i les seves històries quotidianes en una varietat i bellesa de textos que ens regala a través de les xarxes?

Carpe Diem, aprofita el dia, aprofita el moment. Des de la primera frase ens inclou i ens convida a un carpe diem conjunt sense deixar-nos anar la mà.

Viatjant pels seus textos ens preguntem si el seu univers és producte del seu pas per ciutats màgiques o és que ella torna màgic a qui les seves paraules toquen.

Potser aquest sigui el secret de l'èxit d'un blog de gairebé tres anys de vida que en menys de dos mesos del 2014 ha superat les 600.000 visites. Les xifres s'han disparat amb el seu article [No t'enamoris d'una dona que viatgi i o escrigui](#) que només al gener va ser vist per 570.270 persones.

Ella mateixa es manifesta sorpresa per l'al·livió de visites i per la repercussió de les seves sensacions fetes verb.

La veritat és que María, Marie, Juana (i totes elles reunides) ha aconseguit tendir aquest delicat pont d'anada i tornada amb el públic, un públic a qui a més acarona i cuida en les seves respostes a cada comentari.

Aventurera infatigable, és capaç de creuar cels i mars i apropiar-se de llocs desconeguts però amb prou feines comença a gaudir-los i fer-los seus, els abandona irremediablement. No ho explica en el seu blog però ho intuïm, només un "ànima etèria, fantasmagòrica i profunda" pot

transmetre tant de si.

El seu esperit viatger ens contagia i ens tempta a transitar els seus escrits, saltar per les seves pestanyes i per fi sucumbir a l'essència de la seva mirada. Pot ser romàntica, apassionada, adolorida i a més sorprendre'ns amb crítiques agudes sobre la doble moral, els rols de gènere o l'actualitat política.

A la qualitat dels seus continguts se sumeixi una cuidada estètica en l'elecció de les imatges i en la estructura dels espais. Un halo de misteri, un vel transparent, ens provoca a entrellucar en el blog d'aquesta dona jove que ens recorda que no vol arribar a anciana sense haver tingut molts orgasmes abans i sense haver estimat almenys una vegada més així li trenquin el cor [A les lliures ens anomenen putes](#)

Una cosa és segura, una vegada creuis les fronteres de les quals ella parla serà difícil tornar enrere. Val la pena (i l'alegria) fer-ho!. *Carpe Diem!*